

L'avaluació de l'expressió oral en les proves del Servei d'Immersion i Ús de la Llengua (SIUL)

EVA GOMÀRIZ I AURÓ

Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació de la Universitat de Barcelona

1. Introducció

En aquest apartat es fa una descripció de les proves d'avaluació de les habilitats lingüístiques que s'usen a les aules d'acollida de les escoles i instituts de Catalunya. A diferència de les altres institucions que s'analitzen en aquest informe, com que les aules d'acollida han sorgit recentment a causa de la nova realitat sociolingüística catalana, en aquest apartat no es fa referència a l'evolució de les proves que s'hi fan, sinó que es descriu cada prova individualment i de manera exhaustiva. A més, s'hi inclouen les pautes per a l'avaluació de l'oral, que es complementen d'exemples ja puntuats per experts en avaluació de l'oral.

1.1. Les aules d'acollida

Les aules d'acollida van sorgir arran de l'arribada d'alumnat d'arreu del món als centres educatius i han esdevingut una de les mesures específiques per facilitar, d'una banda, l'adaptació de l'alumnat a un context social i cultural completament nou, i, de l'altra, l'actuació immediata i més adequada del conjunt de professorat davant les inquietuds de la nova realitat. Per això, a les aules d'acollida s'usen materials curriculars i metodològics que tenen l'objectiu de garantir l'aprenentatge intensiu de la llengua i la incorporació progressiva de l'alumnat a l'aula ordinària, com ara les proves que s'analitzen en aquest capítol: la que s'aplica a l'alumnat abans que entri a les aules d'acollida —per mesurar-ne el nivell de llengua— i les que mesuren els coneixements de l'alumnat en relació amb les quatre habilitats comunicatives —per veure que l'adquisició de la llengua sigui l'adequada per a cada etapa educativa, ja sigui a primària o a secundària.

1.2. Destinataris i objectius

A les aules d'acollida es duen a terme tres proves destinades a alumnat d'origens múltiples, de vuit a setze anys (inicial, primària i secundària).

La prova inicial es fa per avaluar l'alumnat acabat d'arribar al sistema educatiu català i té com a objectiu obtenir informació sobre l'escolarització prèvia. Per aquest motiu, tant o més important que la correcció estricta dels diversos ítems és l'observació en directe de les habilitats escolars de l'alumnat lligades a la lectoescriptura, ja que la gestió d'aquesta informació permetrà dis-

senyar el tipus de suport que necessita l'alumnat i quines adaptacions curriculars caldran.

La prova de primària es fa a l'alumnat nouvingut per valorar de manera qualitativa el grau d'assoliment dels objectius referents a la integració escolar i a l'aprenentatge intensiu de la llengua catalana i veure si cal reorientar la intervenció docent.

La prova de secundària es fa a l'alumnat nouvingut a fi d'avaluar de manera qualitativa el nivell d'adquisició de la llengua catalana que ha obtingut a l'aula d'acollida. El propòsit és que el professorat en tingui unes dades objectives que complementin les que ha recollit durant el procés d'ensenyament-aprenentatge.

Els objectius comuns de les proves per a l'alumnat nouvingut de primària i de secundària parteixen dels continguts del nivell A2 (usuari bàsic) segons l'adaptació que s'ha fet del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* per a escolars de vuit a setze anys, i són els següents:

a) Pel que fa a comprensió oral global:

— Identificar el tema de conversa, si es parla a poc a poc i amb claredat.

— Comprendre les expressions i el vocabulari més freqüents relatiu a tot el que fa referència als temes més immediats (informació personal i familiar, l'escola, les compres, el temps lliure, etc.).

— Entendre una explicació clara sobre temes coneguts.

— Entendre suficientment els missatges per resoldre necessitats concretes que es puguin presentar dins del centre escolar.

— Comprendre instruccions senzilles sobre el que ha de portar de casa, el que ha de fer, com ha d'anar d'un lloc a l'altre, etc.

— Copsar la idea principal d'avisos i missatges breus, clars i senzills.

b) Quant a l'expressió oral:

— Produir expressions i frases simples per descriure o presentar de manera senzilla la família i altra gent, les tasques escolars, les rutines diàries, els gustos i les preferències, etc.

— Fer descripcions breus i elementals de fets i activitats.

— Narrar una història o descriure alguna cosa de manera senzilla.

— Dur a terme funcions lingüístiques elementals, com ara intercanviar informació i demanar-ne; també expressar opinions d'una manera senzilla.

— Mantenir intercanvis socials molt breus.

c) En relació amb la comprensió lectora:

– Llegir i comprendre textos breus, escrits amb un llenguatge senzill amb vocabulari bàsic.

– Trobar informació específica en textos escolars breus o en materials quotidians senzills com anuncis, horaris, instruccions, etc.

– Entendre senyals i avisos del centre escolar i de llocs públics com el carrer, mitjans de transport, etc.

– Comprendre notes i cartes personals curtes i senzilles.

d) Pel que fa a l'expressió escrita:

– Produir textos breus i senzills on es descriu aspectes bàsics de la família, els estudis, les afeccions, activitats quotidianes, etc., utilitzant els connectors més habituals per enllaçar les frases.

– Escriure notes i petits missatges per satisfer les necessitats immediates.

– Escriure cartes personals molt senzilles.

La prova adreçada a l'alumnat nouvingut de primària té un objectiu addicional en relació amb l'ortografia, i la prova adreçada a l'alumnat de secundària, dos més, un d'interacció oral i un altre relacionat amb el repertori lingüístic:

a) Quant a l'ortografia:

– Escriure paraules que pertanyen al vocabulari oral amb correcció fonètica i ortografia natural (però no forçosament ortogràfica).

– Separar les paraules de la frase amb contingut lèxic i les gramaticals més freqüents.

b) Pel que fa a la interacció oral:

– Interactuar amb una facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes a condició que l'interlocutor ajudi si fa falta.

– Començar, mantenir i acabar una conversa senzilla cara a cara.

c) En relació amb el repertori lingüístic:

– Fer servir un repertori lingüístic elemental que permeti afrontar situacions quotidianes de contingut previsible.

– Utilitzar un vocabulari suficient per satisfer les necessitats comunicatives elementals.

– Utilitzar algunes estructures simples correctament, tot i que encara es poden cometre errors elementals com confondre els temps i oblidar la concordança.

– Escriure paraules que pertanyen al vocabulari oral de l'aprenent amb correcció fonètica (ortografia natural), però no forçosament ortogràfica.

1.3. Estructura de les proves

La prova per a l'avaluació inicial consta de dues parts: una d'avaluació inicial de les competències en L1 (amb coneixement del codi gràfic de la llengua pròpia de l'alumnat, capacitat lectora en

la llengua pròpia de l'alumnat i capacitat bàsica d'escriptura) i una altra d'avaluació inicial del coneixement de l'alfabet llatí.

La prova que s'utilitza per avaluar l'alumnat nouvingut de primària consta de quatre quaderns per a l'alumnat, un per cada habilitat (comprensió oral, expressió oral, comprensió lectora i expressió escrita), cadascun dels quals es pot aplicar de manera independent. Els continguts que s'avaluen en cada una de les proves són els següents:

a) *Comprensió oral*: comprensió de vocabulari (substantius, adjectius i situacionals), comprensió d'estructures (frases), comprensió de fets i comprensió d'un text narratiu (comprensió literal i inferencial).

b) *Expressió oral*: expressió de vocabulari (substantius, verbs, adjectius, situacionals), producció d'un text descriptiu, explicació de fets i producció d'exponents corresponents a diverses funcions comunicatives.

c) *Comprensió lectora*: comprensió de frases (amb suport visual i sense suport visual), comprensió d'un text narratiu i comprensió d'un text instructiu.

d) *Expressió escrita*: producció de frases, producció d'un text narratiu i producció d'una nota.

La prova que s'utilitza per avaluar l'alumnat nouvingut de secundària consta de quatre quaderns per a l'alumnat, un per cada habilitat (comprensió oral, comprensió lectora, expressió escrita i aplicació d'habilitats comunicatives). En aquest cas, els apartats de comprensió oral, comprensió lectora i expressió escrita es poden aplicar col·lectivament a un grup classe. L'apartat d'aplicació d'habilitats comunicatives, en canvi, que està format al seu torn de tres subapartats més (expressió oral, interacció oral i aplicació d'habilitats comunicatives), es passa individualment. Tanmateix, cada quadern es pot aplicar de manera independent. Els continguts que s'avaluen en cada una de les proves són els següents:

a) *Comprensió oral*: adequació d'expressions a situacions comunicatives habituals, comprensió de textos conversacionals, comprensió de textos descriptius (llocs) i comprensió d'un text narratiu (una notícia).

b) *Expressió oral*: explicació de fets, producció d'un text descriptiu i producció d'exponents corresponents a diverses funcions comunicatives.

c) *Interacció oral*: expressió d'un objectiu comunicatiu i regulació de les intervencions en funció de l'interlocutor.

d) *Aplicació d'habilitats comunicatives*: transferència d'habilitats comunicatives i lectura en veu alta.

e) *Comprensió lectora*: comprensió de frases, comprensió de textos d'ús social i comprensió d'un text informatiu.

f) *Expressió escrita*: producció pautada d'un text conversacional, producció d'un text narratiu: explicació d'un fet i producció d'una nota.

Per acabar, pel que fa a la puntuació i al pes que té cadascuna de les parts de les proves, cal destacar que la prova inicial no valora en cap apartat l'expressió oral i que, per tant, té un funcionament molt diferent de les altres dues. Així, per avaluar la prova inicial, el professorat anota en una taula l'avaluació que considera tenint en compte el nivell d'assoliment (*gens, poc, força o molt*), d'una banda, de l'escolarització en la llengua pròpia en relació amb el contingut, el coneixement del codi gràfic, la capacitat lectora i la capacitat bàsica d'escriptura, i, de l'altra, del coneixement de l'alfabet llatí segons el contingut, l'associació de majúscules i minúscules, la discriminació de grafies, la capacitat de reproducció escrita, la pronunciació del nom o del so de les consonants, la lectura en veu alta de síl·labes, la lectura de paraules, la lectura de frases i un dictat.

Per a l'avaluació de les proves adreçades a l'alumnat de primària i de secundària, en canvi, tot i que no consten exactament de les mateixes parts, s'estableixen una sèrie de barems per a cadascuna de les habilitats, com ara un criteri de referència o una puntuació mínima (vegeu les taules 1 i 2). Així, cal tenir en compte que en cada habilitat no hi ha una puntuació global, sinó que per acreditar el nivell A2 l'alumnat ha de superar totes les proves.

Pel que fa a la prova per a l'alumnat nouvingut de primària, a més, tal com es pot observar en el quadre de puntuacions de la taula 1, el criteri de referència per a la llengua oral (comprensió i expressió orals) és el mateix per al cicle mitjà que per al cicle superior. En canvi, pel que fa a la llengua escrita, el grau d'exigència per a l'alumnat de cicle mitjà és més baix que per a l'alumnat de cicle superior. No obstant això, la prova d'expressió oral és la tercera en ordre d'importància en el conjunt de la prova.

En la prova d'expressió oral de l'alumnat de secundària, que queda recollida en la taula 2, d'altra banda, la prova oral està desglossada en tres proves (expressió, interacció i aplicació d'habilitats). Si se sumen, s'obté una puntuació màxima de 60 punts, de manera que aquestes tres proves se situen en segon lloc d'importància després de la prova d'expressió escrita.

Taula 1

Parts i puntuació de les proves per a l'alumnat nouvingut de primària

	Criteri de referència		
	Puntuació màxima	Cicle mitjà	Cicle superior
Comprensió oral	27	22	22
Expressió oral	24	19	19
Comprensió lectora	16	10	13
Expressió escrita	31	21	25

Taula 2

Parts i puntuació de les proves per a l'alumnat nouvingut de secundària

	Puntuació màxima	Puntuació mínima
Comprensió oral	43	34
Expressió oral	42	30
Interacció oral	6	4
Aplicació d'habilitats comunicatives	12	8
Comprensió lectora	51	40
Expressió escrita	68	50

2. L'avaluació de l'expressió oral

A les aules d'acollida, les proves que disposen d'una àrea d'expressió oral són les de l'alumnat nouvingut de primària i de secundària. En tots dos casos, per fer la prova d'expressió oral, l'alumnat disposa del quadern de la competència corresponent i de suport visual: l'alumnat de primària, d'una banda, disposa de quatre dibuixos, d'una làmina que conté una fotografia i d'una altra en què hi ha dibuixat un carrer (en dues versions, amb i sense globus), i l'alumnat de secundària, de l'altra, disposa d'una làmina amb el dibuix d'un centre comercial (en dues versions, amb i sense globus), d'una làmina amb una noia dibuixada que porta un paquet al veí i un full de calendari. A més, les proves per a cadascun dels nivells tenen tres parts en comú:

a) *Producció d'un text descriptiu*. En aquesta prova, l'examinador ensenya a l'alumne de primària un dibuix en què es veu un grup de nens i nenes en disposició fotogràfica i al de secundària, la làmina del centre comercial sense globus, i li demana que descriu un dels nois o noies que surten a la fotografia (vegeu les làmines a l'annex 1). En aquest cas, l'ensenyant segueix protocols diferents segons que l'examinand sigui de primària o de secundària (vegeu els protocols a l'annex 2). L'avaluació d'aquest apartat es fa de manera diferent segons que l'alumnat sigui de primària o de secundària. A continuació s'expliciten els components sobre els quals s'avalua aquesta prova, tal com consten en la prova de primària:

1. Component discursiu

a) On és (ubicació d'un altre nen o nena).

2. Component lèxic i morfosintàctic

b) Com és (trets físics del personatge que ha triat).

c) Com va vestit/ida (indumentària del personatge descrit).

En la prova de secundària, en canvi, tot i que els apartats continuen sent els mateixos, el que interessa és la quantitat d'in-

formació que dóna l'alumnat de cadascun, de manera que «on és», «com va vestit/ida» i «on és» passen al component *Quantitat d'informació*, i al component sintàctic i lèxic passen a avaluar-se només les incorreccions lèxiques o morfosintàctiques.

b) *Explicació dels fets*. En aquesta prova l'ensenyant lliura a l'alumnat de primària la làmina del carrer sense globus i al de secundària, la làmina del centre comercial sense globus, i hi assenyala diverses situacions que l'alumnat ha de descriure (vegeu les làmines a l'annex 1). A més, l'ensenyant segueix protocols diferents segons que l'examinand sigui de primària o de secundària però, en definitiva, diu a l'alumne: «Fixa't en aquesta part del dibuix. Què està passant?» (vegeu els protocols complets a l'annex 2). L'avaluació d'aquest apartat es fa en relació amb els components següents:

1. *Component discursiu*. Es mesura en la situació 2 de la prova de l'alumnat de primària, és a dir, la situació del camió aturat perquè estan descarregant begudes i al darrere s'ha format un bon embús, i en totes quatre situacions de la prova de l'alumnat de secundària: situació de la família que és al pàrquing carregant el maletger del cotxe, situació dels nens i nenes que juguen al parc infantil, situació de la senyora que és a la caixa i és a punt de pagar i situació de la noia que és a la benzinera.

2. *Component lèxic i morfosintàctic*. Es mesura en la situació 1 de la prova de l'alumnat de primària, és a dir, la del noi que llança les claus, i en totes quatre situacions de la prova de l'alumnat de secundària (descrites en el component anterior).

c) *Producció d'exponents adequats a funcions comunicatives*. En aquesta prova l'examinador lliura a l'alumne de primària la làmina del carrer amb globus i al de secundària, la del centre comercial amb globus, i hi assenyala diverses situacions que l'alumne ha d'interpretar (vegeu les làmines a l'annex 1). A més, l'ensenyant segueix protocols diferents segons que l'examinand sigui de primària o de secundària (vegeu els protocols a l'annex 2). L'avaluació d'aquest apartat es fa en relació amb els components següents:

1. *Component discursiu*. Es mesura en dos ítems de la prova (1 i 5) de l'alumnat de primària, que tenen a veure amb el fet de demanar alguna cosa i demanar informació sobre una persona, respectivament, i en tots sis ítems de la prova de l'alumnat de secundària, que busquen: saludar, agrair, demanar alguna cosa, incitar a fer una acció, informar d'un fet, expressant sentiments i emocions, i demanar informació sobre una persona.

2. *Component lèxic i morfosintàctic*. Només es puntuja en tres ítems (2, 3 i 4) de la prova de l'alumnat de primària, que tenen a veure amb el fet d'incitar algú a realitzar una acció, informar d'un fet i preguntar una adreça, i en tots sis ítems de la prova de l'alumnat de secundària (descrits en el component anterior).

Hi ha tres parts més de la prova oral que són diferents per a l'alumnat de primària i secundària. Per un costat, en la prova per

a l'alumnat nouvingut de primària hi ha una part de producció de vocabulari, en què l'ensenyant assenyala quatre elements i en cada cas demana a l'alumnat la paraula que fa referència a cada dibuix (vegeu-ne els protocols a l'annex 2). I, per l'altre, en la prova per a l'alumnat nouvingut de secundària hi ha una part d'interacció oral i una altra d'aplicació d'habilitats comunicatives, cadascuna de les quals amb el suport visual corresponent.

En la part d'interacció oral s'avalua la capacitat de l'alumnat per mantenir una conversa oral, per la qual cosa l'ensenyant hi té un paper actiu, ja que ha de fer d'interlocutor en una conversa simulada. Així, l'ensenyant explica l'activitat a l'alumne, dient-li que al replà d'un pis d'un edifici de veïns hi ha una veïna que ha recollit un paquet (l'alumne) i un veí que havia de rebre el paquet (l'ensenyant). L'objectiu comunicatiu de l'activitat és lliurar un paquet que era per al veí del davant. Així, l'ensenyant diu a l'examinand: «Fixa't en aquest dibuix. Aquesta noia ha recollit un paquet que ha portat el carter per al seu veí i ara l'hi vol donar. Truca al timbre del pis del costat i un noi obre la porta. Ara ens imaginarem la conversa que tindran. Tu ets la noia que porta el paquet i jo, el noi que obre la porta». Per guiar aquesta activitat, l'ensenyant té un guió de conversa (vegeu-lo a l'annex 2).

En la part d'aplicació d'habilitats comunicatives, per acabar, s'avalua la transferència de les habilitats comunicatives (és a dir, fer constar per escrit informacions que s'han obtingut en una conversa funcional) i la lectura en veu alta. El material que es necessita és un full de calendari d'aules d'acollida. Per començar la prova, l'ensenyant diu: «Has vist mai un full com aquest?» És un full de calendari que fan servir algunes aules d'acollida per apuntar les activitats importants de cada mes. Cada alumne en té un i, a més, se'n penja un al suro perquè tots els nois i noies tinguin present les activitats que es fan. Al costat hi ha dues notes sobre les activitats del calendari. «Ara ens imaginarem que aquest és el teu full de calendari d'aquest mes de juny i que jo sóc el professor o la professora que et diu què has d'apuntar. Abans de donar-te el full, jo ja hi he escrit algunes informacions. Mira ara el calendari i digues quin dia hi ha la prova de llengua oral» —aquesta ordre té la funció de presentar el document i de posar l'alumnat en situació de fer les activitats que vénen a continuació. Per seguir l'activitat, l'ensenyant disposa d'una guia d'intervenció perquè es tracta que l'alumnat extregui la informació pertinent (vegeu-la a l'annex 2).

El professorat que corregeix i puntuja la prova oral de l'alumnat de primària i de secundària ho fa *in situ* i sense l'ajuda de suport escrit o d'enregistraments. Per això, se li faciliten uns criteris establerts i exemples orientatius (vegeu els exemples de l'alumnat de primària a l'annex 3 i els de l'alumnat de secundària, a l'annex 4).

En les proves comunes per a l'alumnat de primària i de secundària, el component discursiu de les parts de producció d'un

text descriptiu, d'explicació de fets i de producció d'exponents adequats a funcions comunicatives es mesura de manera diferent segons que la prova sigui de primària o de secundària:

– 2 punts:

a) En la part de producció d'un text descriptiu, si l'explicació permet situar el nen o la nena, sense demanar-li que precisi la informació.

b) En la part d'explicació dels fets, si explica el fet amb claredat.

c) En la part de producció d'exponents adequats a funcions comunicatives de l'alumnat de primària, si la producció és adequada a la situació comunicativa que se li presenta. En la prova corresponent de l'alumnat de secundària, en canvi, no existeix aquesta puntuació.

– 1 punt:

a) En la part de producció d'un text descriptiu, si l'explicació permet situar el nen o la nena, però se li ha demanat que precisi.

b) En la part d'explicació dels fets, si explica el fet parcialment, però el discurs és una mica confús.

c) En la part de producció d'exponents adequats a funcions comunicatives de l'alumnat de primària, si la producció és possible en el context que es presenta però no s'ajusta a la funció comunicativa. En la prova corresponent de l'alumnat de secundària, en canvi, s'atorga aquesta puntuació a l'alumnat que ha produït un exponent adequat a la situació comunicativa.

– 0 punts:

a) En la part de producció d'un text descriptiu, si l'explicació no permet ubicar el nen o la nena.

b) En la part d'explicació dels fets, si no explica el text, sinó que s'ha d'inferir a partir de mots aïllats.

c) En la part de producció d'exponents adequats a funcions comunicatives, si la producció de l'alumnat no té relació amb la situació comunicativa que se li presenta.

Ara bé, en el cas de la part de producció d'un text descriptiu per a l'alumnat de secundària s'incorpora el component *Quantitat d'informació*, que s'avalua de la manera següent:

a) Com és (trets físics del personatge que ha triat).

– 2 punts. Si n'expressa un mínim de tres característiques físiques.

– 1 punt. Si n'expressa una o dues característiques físiques.

– 0 punts. Si no n'expressa característiques físiques, sinó que s'han d'inferir a partir de mots aïllats.

b) Com va vestit/ida (indumentària del personatge descrit).

– 2 punts. Si expressa un mínim de dues informacions sobre les característiques de la indumentària.

– 1 punt. Si expressa una informació sobre les característiques de la indumentària.

– 0 punts. Si produeix mots aïllats.

c) On és (ubicació d'un altre nen o nena).

– 2 punts. Si l'explicació permet situar el personatge, sense

demanar-li que precisi la informació i sense haver de tenir en compte la informació que ha donat anteriorment.

– 1 punt. Si l'explicació permet situar el personatge, però se li ha de demanar que precisi la informació o s'ha de tenir en compte la informació que ha donat anteriorment.

– 0 punts. Si l'explicació no permet ubicar el personatge.

El component lèxic i morfosintàctic de les diverses parts de les proves comunes, en canvi, es mesura de manera diferent segons que la prova sigui de primària o de secundària:

– 2 punts. En la prova de l'alumnat de primària, si en la producció no hi ha vacil·lacions morfosintàctiques ni lèxiques o, com a màxim, una incorrecció morfosintàctica o lèxica. En la prova de l'alumnat de secundària, en canvi, no existeix aquesta puntuació.

– 1 punt. En la prova de l'alumnat de primària, si en la producció de l'alumnat de primària hi ha una vacil·lació morfosintàctica o lèxica o dues incorreccions morfosintàctiques o lèxiques. En la prova de l'alumnat de secundària, en canvi, aquesta puntuació fa al·lusió al fet de no haver produït cap incorrecció morfosintàctica ni lèxica i, en el cas que les produccions siguin llargues, al fet d'haver comès, com a màxim, una incorrecció morfosintàctica o lèxica.

– 0 punts. Si en la producció hi ha més d'una vacil·lació morfosintàctica o lèxica, més de dues incorreccions morfosintàctiques o lèxiques o produeix mots aïllats.

En el cas de les parts de la prova oral que només es troben en un dels nivells, l'avaluació es fa de manera diversa: en la part de la prova per a l'alumnat de primària, s'atorga 1 punt a cada mot ben resolt, de manera que la puntuació màxima que es pot obtenir en aquest apartat és de 4 punts. En les parts de la prova per a l'alumnat de secundària, en canvi, les proves s'avaluen de 0 a 3.

En la part d'interacció oral, se segueixen les pautes següents:

a) *Primera part de la conversa* (capacitat de l'alumnat per expressar l'objectiu comunicatiu):

– 3 punts. Si reconeix la situació comunicativa que se li presenta, expressa sense dificultats l'objectiu comunicatiu i el discurs és fluid i coherent.

– 2 punts. Si reconeix la situació comunicativa que se li presenta, però necessita una mica d'ajuda de l'ensenyant per fer un discurs coherent i expressa les idees més importants però sense lligam.

– 1 punt. Si reconeix la situació comunicativa que se li presenta, però necessita molta ajuda de l'ensenyant per formular el discurs.

– 0 punts. Si no reconeix la situació comunicativa que se li presenta o bé la reconeix però té moltes dificultats per expressar-se perquè la competència lingüística és molt limitada.

b) *Segona part de la conversa* (regulació de les intervencions en funció de l'interlocutor):

– 3 punts. Si manté una conversa sense dificultats, és a dir que respon les preguntes adequadament i fa preguntes coherents, i durant la conversa regula les intervencions en funció de les intervencions de l'altre interlocutor.

– 2 punts. Si manté una conversa amb certes dificultats, és a dir que respon les preguntes que li fan i pregunta amb dificultat, i durant la conversa no sempre té en compte les intervencions de l'interlocutor.

– 1 punt. Si li costa molt mantenir una conversa, és a dir que respon les preguntes que se li fan amb dificultat i no fa preguntes.

– 0 punts. Si no pot mantenir una conversa perquè té dificultats per entendre les preguntes o té poca competència lingüística per respondre-les o formular-ne.

En la part d'aplicació d'habilitats comunicatives, les parts es puntuen com segueix:

– 3 punts. Si fa les preguntes adequades per obtenir tota la informació que necessita.

– 2 punts. Si fa les preguntes adequades per obtenir la informació que necessita per a dues de les tres demandes.

– 1 punt. Tot i que demostrï que ha entès les demandes de l'aplicador, si té dificultats per formular les preguntes adequades per obtenir la informació que necessita.

– 0 punts. Si no fa cap pregunta o cap de les preguntes que fa s'adeqüen a l'objectiu comunicatiu. No entén la demanda de l'aplicador.

En resum, la prova per a l'alumnat de secundària és més exhaustiva i completa, té més parts i una escala de puntuació més àmplia i detallada que la de primària (vegeu les taules 3, 4 i 5).

3. Anàlisi de les proves

Les proves que s'usen per avaluar la producció oral a les aules d'acollida es caracteritzen per una sèrie de trets:

Taula 3

Parts i puntuació de la prova d'expressió oral per a l'alumnat nouvingut de primària

Apartats	Vocabulari	Text descriptiu	Explicació de fets	Funcions comunicatives
Ítems	1-4	1-3 (a, b, c)	1-2	1-5
Puntuació per ítem	1 punt	2 punts	2 punts	2 punts
Puntuació per apartat	4 punts	6 punts	4 punts	10 punts

Total: 24 punts

Taula 4

Parts i puntuació de la prova d'expressió oral per a l'alumnat nouvingut de secundària

Apartats	Explicació de fets	Text descriptiu	Funcions comunicatives
Ítems	1-4	1-3	1-7
Puntuació per ítem	4 punt	4 punts	2 punts
Puntuació per apartat	16 punts	12 punts	14 punts

Total: 42 punts

Taula 5

Parts i puntuació de la prova d'interacció oral per a l'alumnat nouvingut de secundària

Apartats	Expressar l'objectiu comunicatiu	Regulació de les intervencions en funció de l'interlocutor
Ítems	1a part de la conversa	2a part de la conversa
Puntuació per ítem	3 punts	3 punts
Puntuació per apartat	3 punts	3 punts

Total: 6 punts

En primer lloc, estan dissenyades seguint els criteris del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* i tenen uns objectius concrets: avaluar si els aprenents de català com a L2 han adquirit les habilitats i els coneixements adequats per comunicar-se de manera efectiva. Així, tal com mostren les proves comentades, estan ben delimitades i adequades en funció de l'edat, el temps d'arribada i les necessitats d'aquest alumnat. Només cal, per exemple, fixar-se en les làmines que s'usen per avaluar-ne la competència oral, dependent de si l'avaluació és inicial o bé en altres moments de l'aprenentatge, les quals contenen situacions versemblants i adequades que tenen lloc en espais que l'alumnat d'aquestes edats coneix perfectament i de ben segur freqüenta (el carrer i el centre comercial).

En segon lloc, les proves contenen uns criteris d'avaluació ben explicats i exemplificats, de manera que permeten que el professorat tingui clar quin és l'objectiu de cada prova i l'examini consiguentment.

En tercer lloc, les proves, a més de tenir uns continguts adequats a la situació comunicativa, tenen un disseny també adequat a l'edat de l'alumnat que s'examina: contenen dibuixos que faciliten la contextualització de les tasques que duu a terme.

No obstant això, les proves mantenen una concepció de la comunicació unidireccional —de fet, l'examinador fa preguntes i l'examinand les respon o crea enunciats que no obtenen cap resposta, excepte quan cal que concreti més informació. A més, l'única prova que inclou interacció, la de la veïna que ha de recollir un paquet, és la menys ben contextualitzada: en aquesta prova, després que l'alumne parli amb l'examinador sobre el paquet que li han portat, ha de canviar el tema de la conversa i adreçar-lo cap a les relacions familiars, imaginant que tots dos interlocutors tenen edats semblants.

Pel que fa a l'avaluació, tot i que els criteris estan desenvolupats i exemplificats, pot ser que cada examinador els apliqui de manera diferent, sobretot en relació amb el component lèxic i morfosintàctic, ja que en els criteris no queda gaire clar què són les vacil·lacions o les incorreccions morfosintàctiques, ni tan sols deduït-ho dels exemples adjunts. En aquesta institució les vacil·lacions i les incorreccions morfosintàctiques s'interpreten, en general, com «les expressions o estructures que s'allunyen del corpus de la llengua, produïdes per un aprenent d'una segona llengua», sense més especificacions. Així, en els criteris d'avaluació només queda clar, d'una banda, que es tenen en compte el canvi en l'ordre dels elements de la frase, la manca de deter-

minants, el canvi de gènere, la manca de concordança, la flexió verbal inadequada, la confusió en l'ús dels temps verbals i l'ús inadequat de conjuncions i preposicions bàsiques. I que no es tenen en compte, de l'altra, les característiques pròpies del discurs oral (com ara deixar frases inacabades, l'ús de mots crossa, l'ús de díctics, les repeticions, etc.) ni els errors equiparables als que pot fer un parlant habitual del català d'aquesta edat que hagi seguit tota l'escolarització al nostre sistema educatiu (*tenir que, n'hi ha un senyor*, etc.). En canvi, es considera que l'alumnat ha produït una vacil·lació o incorrecció lèxica, novament sense especificar a què equival cada una, quan un element no es reconeix com a propi de la llengua catalana o bé quan es fa un ús inadequat d'un mot.

A més, dels criteris comuns que tenen les proves per a l'alumnat de primària i de secundària, se'n poden extreure algunes incoherències, sobretot pel que fa a la prova en què l'alumnat ha de produir un text descriptiu, ja que els mateixos ítems, que s'utilitzen per respondre als mateixos objectius, s'avaluen de maneres diferents. Així, a l'hora de puntuar on, com és o com va vestit el personatge que es descriu, en el cas de primària es té en compte si la producció de l'alumnat és adequada a la situació comunicativa que se li presenta i en el de secundària, la quantitat d'informació.

Finalment, cal destacar la importància relativa que les aules d'acollida donen a la part d'expressió oral: en les proves adreçades a l'alumnat de primària i de secundària la part d'expressió oral se situa, en ordre de puntuació, per sota de la comprensió oral i l'expressió escrita. A més, en la prova inicial ni tan sols consta en tant que part, ja que només s'avalua la lectura i l'escriptura.

4. Conclusió

Les proves que usen les aules d'acollida per avaluar la producció oral en català de l'alumnat nouvingut als centres educatius catalans es caracteritzen perquè estan ben delimitades, en relació amb els objectius que busca d'acomplir el *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*, i ben dissenyades, en funció de l'edat i les característiques concretes de l'alumnat immigrant a qui van destinades. A més, incorporen criteris molt desenvolupats i exemples ja puntuats que són de gran ajuda perquè el professorat avaluador venci les dificultats que sovint s'esdevenen a l'hora d'avaluar la competència conversacional.

Làmina de la noia que porta un paquet al veí

Annex 2. Protocols de la prova d'expressió oral de l'alumnat nouvingut de primària i de secundària

Les proves per a l'alumnat de primària i de secundària tenen tres parts en comú:

1. Producció d'un text descriptiu

En aquesta prova els protocols són diferents per a cada nivell:

a) En el cas de l'examinand de primària, l'ensenyant diu a l'alumne: «Tria un noi o una noia i digues primer com és i després com va vestit/ida». A continuació li diu: «Tria un altre noi o noia, però no em diguis quin és. Jo l'hauré d'endevinar a partir del que tu em diguis. M'has de dir on està situat».

b) En el cas de l'examinand de secundària, l'ensenyant diu a l'alumne: «En aquest centre comercial hi ha molta gent. Tria un personatge i digues com és, com va vestit/ida i, per acabar, on és. Jo hauré d'endevinar quin personatge has triat. Dóna'm el màxim d'informació». Cada pregunta (com és?, com va vestit/ida?, on és?) es formula separadament i s'espera que l'alumne contesti per passar a la pregunta següent. Per ajudar a entendre quina informació es vol obtenir quan diu «Com és?», l'examinand es pot ajudar dels gestos (alt/baix, gras/prim, els cabells...). En cap moment, però, no pot avançar contingut lingüístic a l'alumne.

2. Explicació dels fets

En aquesta prova els protocols també són diferents per a cada nivell, però en tots dos casos l'ensenyant comença dient la mateixa frase a l'alumne que s'examina: «Ara m'explicaràs algunes de les coses que passen en aquesta làmina. Com que hi passen moltes coses, jo n'he triat dues. Te les aniré assenyalant, tu te les mires i després me les expliques». En tots dos casos, a més, si l'alumne fa un discurs molt breu, l'ensenyant li pot demanar que

l'amplii amb fórmules del tipus «Per què...?» o «Explica't una mica més...». Així, els protocols que l'ensenyant segueix són:

a) En la prova de primària, l'ensenyant posa com a exemple la situació següent: «Fixa't en aquesta família (la que va de viatge). Jo et preguntaré: "Què passa aquí?" Ara ho explico jo. Després tu explicaràs altres dibuixos. Aquesta família —el pare, la mare i la filla— van amb cotxe. Em penso que van de viatge perquè porten molts paquets. Hi ha un paquet que no està lligat i, si corren, pot caure i provocar un accident».

b) En la prova de secundària, l'ensenyant posa com a exemple la situació següent: «Fixa't en aquesta part del dibuix (l'encarregat que pesa les taronges). Jo et preguntaré: "Què passa aquí?" I tu m'hauries d'explicar, per exemple: "Un noi ha comprat una bossa de taronges i l'ha donat a l'encarregat de la fruiteria perquè pesi les taronges i hi posi l'etiqueta amb el preu. Així, quan vagi a la caixa, la caixera podrà passar l'etiqueta pel marcador". Ara tu m'hauràs d'explicar les altres situacions que t'assenyal».

3. Producció d'exponents adequats a funcions comunicatives

En aquesta prova, els protocols també són diferents per a cada nivell, però en tots dos casos l'ensenyant explica a l'alumne que s'examina l'activitat i li'n posa un exemple perquè entengui què ha de fer. Així, l'examinador li explica que haurà de parlar com si fos cada un dels personatges que té un globus, i ho fa seguint els protocols següents:

a) En la prova de primària, l'alumne ha d'interpretar cinc situacions. Per exemple, l'ensenyant assenjala la situació de les dues senyores que han xocat i diu a l'alumne: «Veus aquestes dues senyores? Mira què ha passat. Què diu aquesta? Ara ho dic jo per ensenyar-te què has de fer, però després ho faràs tu: "Perdoni. Anava distreta pensant en les meves coses i he xocat amb vostè. S'ha fet mal?"».

La prova de primària, a més, està formada per cinc ítems, que s'agrupen en tres tipus de funcions:

1. *Funció de regular l'acció* (demanar alguna cosa i incitar a fer una acció):

— *Demanar alguna cosa*. L'examinador contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquest nen? Té gana. Què demana al pare?». (Ítem 1)

— *Incitar algú a fer una acció*. L'examinador diu a l'alumne: «Veus aquest grup de nens i nenes? Estaven jugant. Mira què els ha passat. Què diu aquest nen al senyor?». (Ítem 2)

2. *Funció d'informar* (informar d'un fet). L'examinador diu a l'alumne: «Veus aquest nen? Explica a la seva mestra què li ha passat. Què diu?» Si en l'explicació l'alumne no ho diu, l'examinador li pregunta: «Com t'ho has fet?». (Ítem 3)

3. *Funció de demanar informació* (preguntar una adreça i demanar informació sobre una persona):

– *Preguntar una adreça.* L'ensenyant diu a l'examinand: «Veus aquesta turista? Mira què porta a la mà. Què li demana a aquest senyor?». (Ítem 4)

– *Demandar informació sobre una persona.* L'examinador contextualitza l'examinand dient-li: «Veus aquest nen? És nou a l'escola. Vols saber coses d'ell? Fes-li tres preguntes». (Ítem 5)

b) Per a la prova de secundària, l'alumne ha d'interpretar sis situacions. Com a exemple, l'ensenyant assenyalava la situació de dos nois que estan parlant, un dels quals té una moneda a la mà, i diu a l'alumne: «Veus aquests nois? Mira què fan. Què li diu aquest? Ara ho dic jo per ensenyar-te què has de fer, però després ho faràs tu: “Només tinc 1 €. No en tinc prou per comprar-me una pasta. Tu em pots deixar algun cèntim?” Què li contesta l'altre noi?: “Ho sento, avui no porto diners”».

En la prova de secundària, a més, hi ha els sis ítems següents, que s'agrupen en quatre tipus de funcions:

1. *Funció de gestionar la comunicació i les fórmules socials* (saludar-se, convidar i agrair):

– *Saludar-se.* L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquestes dues noies? (dues noies que entren al centre comercial) Se saluden. Què diu aquesta?». (Ítem 1)

– *Agrair.* L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquesta senyora? Mira què li ha passat? (li ha caigut una llaua de tonyina i s'atansa algú que la hi recull) Què li diu la senyora? Què li respon la noia?». (Ítem 2)

2. *Funció de regular l'acció* (demandar alguna cosa i incitar a fer una acció):

– *Demandar alguna cosa.* L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquest nen? Què demana a la mare?». (Ítem 3)

– *Incitar algú a fer una acció.* L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquesta nena? (nena que vol agafar un paquet de llet del prestatge més alt i no hi arriba) Què li demana a la noia?». (Ítem 4)

3. *Funció d'informar* (informar d'un fet, expressar sentiments i emocions). L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquest noi? (noi al qual s'ha trencat l'ampolla d'aigua de vidre) Explica al dependent què li ha passat. Què diu?». (Ítem 5)

4. *Funció de demandar informació* (preguntar una adreça, demandar informació sobre una persona). L'ensenyant contextualitza l'examinand de la manera següent: «Veus aquest nen? (dos nens que són a la zona de jocs). Li fa tres preguntes per saber coses d'ell o per jugar una estona. Quines preguntes creus que li fa?». (Ítem 6)

D'altra banda, hi ha tres parts més de la prova oral que no es troben en tots dos nivells:

4. *Producció de vocabulari (només per a l'alumnat de primària)*

En aquesta prova, l'examinador fa a l'examinand les preguntes següents:

– *Substantius:* «Digues, què és això?» (una cullera).

– *Verbs:* «Què fa aquest nen?» (bufa).

– *Adjectius.* En aquest subapartat es presenten dos dibuixos per a cada ítem. L'ensenyant, tot assenyalant els dibuixos, explica el primer; després l'alumne completa l'explicació del segon: «Aquesta persona és jove, i aquesta altra és... (vella)».

– *Situacionals.* Com en el subapartat anterior, es presenten dos dibuixos per a cada ítem. L'ensenyant, tot assenyalant cada un dels dibuixos, explica el primer i demana a l'alumne que completi el segon: «En aquest dibuix la barca és a prop, i en aquest altre la barca és... (lluny)».

5. *Interacció oral (només per a l'alumnat de secundària)*

En aquesta prova, l'ensenyant fa d'interlocutor en una conversa simulada i segueix el guió de conversa següent:

a) *Primera part de la conversa:*

– Salutació.

– L'alumne explica l'objecte de comunicació.

– L'ensenyant demana a l'alumne informació sobre el paquet (dues preguntes són suficients). Per exemple: «Quan te l'han portat?», «Qui te l'ha portat?», «Has hagut de pagar?».

– L'ensenyant agraeix a l'alumne la col·laboració. Per exemple: «Gràcies, m'has fet un bon favor?».

b) *Segona part de la conversa:* l'examinador continua la conversa i en desvia el tema cap a les relacions familiars (n'hi ha prou que faci tres preguntes):

– Demana informació sobre la família. Per exemple: «No us conec gaire. Fa poc que viviu aquí?», «D'on sou?», «Tens germans o germanes?», «A quin institut vas?», «Teniu gos?».

– Pregunta. L'ensenyant diu a l'alumne: «Ara tu m'has de preguntar dues coses que vulguis saber de mi. Recorda que som veïns i tenim una edat semblant».

6. *Transferència d'habilitats comunicatives*

En aquesta prova, l'ensenyant diu a l'alumne: «Si t'hi fixes, veuràs que el dia 19 de juny feu una sortida de final de curs a Barcelona. Fixa't en el requadre que hi ha al costat del calendari del mes de juny. Llegeix què hi diu. Què et sembla que m'has de preguntar per poder escriure la informació perquè la puguin llegir els teus companys i companyes? A partir de la resposta que jo et doni, tu hauràs d'escriure en el rectangle la informació que et demanen. Només la informació que et demanen». A continuació, segueix el guió següent:

a) *Primera resposta:* «Ens trobarem a l'institut. A l'entrada. A les 8 del matí. Heu de ser molt puntuals perquè ja sabeu que

l'autocar no espera ningú!» Així, doncs, la pregunta esperada de l'alumne és: «A quina hora sortirem?».

b) *Segona resposta*: «Anirem a veure una pel·lícula molt interessant. Com que és una mica llarga, esmorzeu a casa». Així, doncs, la pregunta esperada de l'alumne és: «Quina activitat farem?» / «Què farem?» / «On anirem?» / «Què visitarem?».

c) *Tercera resposta*: «Ens quedarem a dinar a Barcelona i tornarem a la tarda; a les 5 tornarem a ser aquí, a l'institut». Així, doncs, la pregunta esperada de l'alumne és: «A quina hora tornarem?» / «Quan tornarem?».

Annex 3. Exemples puntuats de textos produïts per l'alumnat nouvingut de primària¹

1. Producció d'un text descriptiu

Exemple 1. a) «Com és?» «Té el cabell groc. Té la boca oberta. Té les mans obertes. Està somrient»; b) «Com va vestit?» «Va vestit amb una camisa verda i uns pantalons ploms i a baix de la camiseteta hi ha una màniga llarga, i c) «On és?» «Està al davant. Té una nena negra a un costat».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Com és</i>	–	2
<i>Com va vestit/ida</i>	–	1
<i>On és</i>	2	–
Total: 5 punts		

Exemple 2. a) «Com és?» «És marrón. La seva pell és de color marró. Està somrient. Té arrugues a les —com es diu això— (les galtes) a les galtes»; b) «Com va vestit?» «Té una jaqueta lila i una camisa de color verd amb un sol de color verd. Té una, un gorro», i c) «On és?» «És dalt» (què més pots dir?) «Està dret i és el tercer de la tercera fila».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Com és</i>	–	1
<i>Com va vestit/ida</i>	–	1
<i>On és</i>	1	–
Total: 3 punts		

1. Els textos s'han transcrit tal com l'alumnat els ha produït. S'hi poden trobar dos tipus d'anotacions:

a) Quan l'ensenyant intervé en la producció de l'alumnat amb la finalitat d'aclarir o ampliar la producció s'anota amb (...).

b) Quan l'alumnat demana un aclariment i interromp el discurs s'anota amb _____.

Exemple 3. a) «Com és?» «Està rient, té una cara contenta i els seus cabells és de taronja»; b) «Com va vestit/ida?» «Verd», i c) «On està situat?» «A la primera fila» (què més?) «Al mig d'una nena i un nen».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Com és</i>	–	1
<i>Com va vestit/ida</i>	–	0
<i>On és</i>	1	–
Total: 2 punts		

2. Explicació dels fets

Exemple 1. 1) «Una noia tira les claus al seu amic i pot caure a la cara i pot fer-li mal» (per què li tira les claus?) «Per entrar a la porta perquè s'ha olvidat les claus o li van caure», i 2) «Ell portava verdura a aquest lloc i va baixar i va agafar la verdura o el vi perquè hi ha un bar i el va portar i va baixar. Té que aparcar en un lloc i després el porta. Aquest senyor ha baixat perquè s'ha esperat molta estona i té que fer alguna cosa i es va enfadar».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Noi que llança les claus</i>	–	1
<i>Embús de cotxes</i>	1	–
Total: 2 punts		

Exemple 2. 1) «Que la mare està tirant els llavins al seu fill» (per què?) «Perquè no baixi ella a, ... a obrir la porta», i 2) «Que ha vingut al bar a traerle coca-cola i tot això i els cotxes que venien detrás, i volen marxar i el seu cotxe està al mig».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Noi que llança les claus</i>	–	0
<i>Embús de cotxes</i>	1	–
Total: 1 punt		

Exemple 3. 1) «Aquesta dona està tirant els claus al seu marit» (per què?) «Perquè obri la porta», i 2) «Ha deixat el cotxe dintre de la carretera i ha agafat un cistell de fruites i l'ha portat a la fruiteria».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
<i>Noi que llança les claus</i>	–	1
<i>Embús de cotxes</i>	1	–

Total: 2 punts

3. Producció d'exponents adequats a funcions comunicatives

Exemple 1. 1) «No et dono això perquè després no et menges el menjar»; 2) «Em dóna la pilota, sisplau?»; 3) «M'he caigut» (com t'ho has fet?) «Jugant amb els amics»; 4) «Em pot dir on tinc que anar?»; i 5) «D'on véns?» / «Vols ser amic meu?» / «Vols jugar amb mi?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que té gana</i>	1	–
<i>Nen que demana la pilota</i>	–	2
Funció d'informar		
<i>Nen que s'ha fet mal</i>	–	1
Funció de demanar informació		
<i>Turista que pregunta una adreça</i>	–	2
<i>Nen que demana informació a un company</i>	2	–

Total: 8 punts

Exemple 2. 1) «Pare, pare, tinc gana. Me'n pots donar estas pastes?»; 2) «Senyor, me pots agafar la pilota, sisplau?»; 3) «Mestre, mestre, m'he caigut i m'he fet mal» (com t'ho has fet?) «Estava jugant amb la pilota i m'he caigut»; 4) «La casa de la meva tieta. On és aquest carrer?» / (...) «Perdona, saps el carrer Badajoz?»; i 5) «Tu ets nou, oi?» / «Què classe anaves abans?» / «Vols ser amic meu?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que té gana</i>	2	–
<i>Nen que demana la pilota</i>	–	1
Funció d'informar		
<i>Nen que s'ha fet mal</i>	–	0
Funció de demanar informació		
<i>Turista que pregunta una adreça</i>	–	2
<i>Nen que demana informació a un company</i>	2	–

Total: 7 punts

Exemple 3. 1) «Compra cosa de menjar? Dóna aquesta menjar?» (què és això?) «Bossa de patates»; 2) «Senyor, m'agafa la pilota?»; 3) «Jo fet mal al peu he tocat a terra» (com t'ho has fet?) «Corre massa i cau a terra»; 4) «Aquí on t'estàs?» / «On està mapa aquesta lloc?»; i 5) «Hola, tu com et dius? Tu t'agrada aquesta escola?» / «Tu jugar amb nosaltres?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que té gana</i>	1	–
<i>Nen que demana la pilota</i>	–	2
Funció d'informar		
<i>Nen que s'ha fet mal</i>	–	0
Funció de demanar informació		
<i>Turista que pregunta una adreça</i>	–	0
<i>Nen que demana informació a un company</i>	2	–

Total: 5 punts

Annex 4. Exemples puntuats de textos produïts per l'alumnat nouvingut de secundària²

1. Producció d'un text descriptiu

Exemple 1. «És una noia que és alta, té els cabells llargs i està molt contenta. Té un jersei de color lila, uns pantalons amb ratlles, és a prop de l'entrada del supermercat. Ha guanyat el premi número 1, està molt contenta».

	Quantitat d'informació	Lèxic i morfosintaxi
<i>Com és</i>	2	2
<i>Com va vestit/ida</i>	2	2
<i>On és</i>	2	2

Total: 12 punts

Exemple 2. «És alt i prim. Porta uns pantalons i porta sabates i també porta un MP3. És al costat de la seva amiga».

	Quantitat d'informació	Lèxic i morfosintaxi
<i>Com és</i>	1	2
<i>Com va vestit/ida</i>	1	2
<i>On és</i>	1	2

Total: 9 punts

2. Vegeu la nota anterior.

Exemple 3. «Té el cabell de color groc. És una noia amb samarreta vermell, té unes sabates verds, uns pantalons púrpura i escolta música. Està con un amic escoltando música».

	Quantitat d'informació	Lèxic i morfosintaxi
Com és	1	2
Com va vestit/ida	2	1
On és	2	1
Total: 9 punts		

Exemple 4. «Cabells groga, una sabatilla de color blau i pantalons de color gris i samarreta de color verd i vermell. Compra una taronja».

	Quantitat d'informació	Lèxic i morfosintaxi
Com és	1	0
Com va vestit/ida	2	2
On és	0	2
Total: 7 punts		

2. Explicació de fets

Exemple 1. 1) «És una família que ha anat al supermercat a comprar productes i estan carregant el carro al cotxe»; 2) «Hi ha uns nens que estan jugant a la pilota. Han vingut amb els seus pares al supermercat, però per no entrar al magatzem l'han deixat aquí en el jardí»; 3) «Aquí hi ha una senyora que carrega els seu —com se diu?— (carro) carro. No sé per què, però està enfadat i la vendedora diu que no sé per què t'enfades i la cua està una mica gran i els clients no té temps per estar aquí»; i 4) «Hi ha una noia que volia comprar benzina, però no sap com i està preguntant al venedor aquest com pot comprar».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Família carregant el cotxe	2	2
Nens i nenes al parc infantil	2	2
Gent que hi ha a la caixa	2	0
Noia i noi a la benzinera	2	2
Total: 14 punts		

Exemple 2. 1) «Han comprat i estan posant les bosses al cotxe»; 2) «Estan jugant, un noi està xutant la pilota i el otro l'està agafant. Els altres nens estan parlant i estan jugant en un tobogan»; 3) «Hi ha una noia que està pagant i també està posant totes les coses al carret. Hi ha dos nois que estan esperant»; i 4) «Al seu cotxe s'ha acabat la gasolina i quiere posar més gasolina».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Família carregant el cotxe	2	2
Nens i nenes al parc infantil	2	2
Gent que hi ha a la caixa	2	2
Noia i noi a la benzinera	2	1
Total: 15 punts		

Exemple 3. 1) «Ahora el té que agafar l'aigua d'abaix la terra i té que ponerle en el cotxe aquí al darrera i també del car, tiene que agafar unes bosses»; 2) «Un nen baixa per —què és això?— (el tobogan) el tobogan i un altre puja, dos nens parla i uno és portero i uno xuta la pelota»; 3) «Aquesta senyora pregunta si puede pagar amb aquesta targeta i els altres, els altres homs espera si puede pagar»; i 4) «Una noia pregunta a un noi de la gasolinera si puede poner gasolina, si le pone gasolina».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Família carregant el cotxe	1	0
Nens i nenes al parc infantil	2	0
Gent que hi ha a la caixa	2	0
Noia i noi a la benzinera	2	0
Total: 7 punts		

Exemple 4. 1) «Han comprat coses i després han posat al cotxe»; 2) «Aquests nois jugar a pilota i aquest noi i noia parlen. Aquest noi agafa pilota [xutar] i aquest agafa pilota. I aquest caure [baixa]»; 3) Aquest senyora pagar perquè ha comprat una cosa i després aquest noi comprar. Aquest noi mirar aquesta noia que comprar coses. L'altre noi mirar la rellotge que què hora és»; i 4) «La senyora parla amb el senyor, la senyora venir a aquesta botiga i diu que hola, bon dia i parlam que quieres? petroli para cotxe...».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Família carregant el cotxe	2	2
Nens i nenes al parc infantil	1	0
Gent que hi ha a la caixa	1	0
Noia i noi a la benzinera	1	0
Total: 7 punts		

3. Producció d'exponents adequats a funcions comunicatives

Exemple 1. 1) «Oh, hola, Maia. Com estàs? Quant de temps!»; 2) «Gràcies! Sóc una mica vella i em fa mal la espalda»; 3) «De res, sóc molt més jove i no em fa mal res»; 4) «Mare, mare, vols com-»

prar-me la xocolata, que m'agrada molt»; 5) «Senyora, pot deixar llet perquè sóc molt petita i no puc agafar-lo, és molt alta llet, en una prestatgeria molt alta»; 6) «Perdoneu-me, he trencat una ampolla d'aigua i ho pagaré», i 7) «Hola, com et dius?» / «I d'on ets?» / «I quants anys tens?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de gestionar la comunicació		
<i>Noia que saluda</i>	1	1
<i>Senyora que agraeix</i>	1	1
<i>Noia que respon</i>	1	1
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que vol caramels</i>	1	1
<i>Nena que no arriba al prestatge de la llet</i>	1	0
Funció d'informar		
<i>Noi a qui s'ha trencat una ampolla de vidre</i>	1	1
Funció de demanar informació		
<i>Nen del parc infantil</i>	1	1

Total: 13 punts

Exemple 2. 1) «Hola, Jaume, com estàs?»; 2) «Moltes gràcies, nena»; 3) «De res»; 4) «Mama, tu pots venir aquí? Vull comprar aquest»; 5) «Senyora, jo no puc agafar el llet. Pot ajudar mi que jo agafo el llet?»; 6) «Si us plau, venir aquí, un vidre es caure a terra i es trencar», i 7) «Hola, bon dia. Tu pots venir primera vegada?» / «Tu pots jugar con nosaltres?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de gestionar la comunicació		
<i>Noia que saluda</i>	1	1
<i>Senyora que agraeix</i>	1	1
<i>Noia que respon</i>	1	1
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que vol caramels</i>	1	1
<i>Nena que no arriba al prestatge de la llet</i>	1	0
Funció d'informar		
<i>Noi a qui s'ha trencat una ampolla de vidre</i>	1	0
Funció de demanar informació		
<i>Nen del parc infantil</i>	0	0

Total: 10 punts

Exemple 3. 1) «Hola, bon dia!»; 2) «Gràcies, moltes gràcies»; 3) «De res»; 4) «Mama, jo compro una cosa»; 5) «Aquesta llet m'ha donat perquè no puc agafar?»; 6) «Jo camino i trenco l'ampolla d'aigua», i 7) «Cada dia a aquest parc vas?» / «Puc jugar i parlar?» / «Som amigues?».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de gestionar la comunicació		
<i>Noia que saluda</i>	1	1
<i>Senyora que agraeix</i>	1	1
<i>Noia que respon</i>	1	1
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que vol caramels</i>	0	1
<i>Nena que no arriba al prestatge de la llet</i>	0	0
Funció d'informar		
<i>Noi a qui s'ha trencat una ampolla de vidre</i>	0	1
Funció de demanar informació		
<i>Nen del parc infantil</i>	1	0

Total: 9 punts

Exemple 4. 1) «Com estàs?»; 2) «Me pots passar aquest paquet?»; 3) «Sí, aquí té»; 4) «Vull caramels. Pots comprar?»; 5) «Me pots passar llet, si us plau, no llego»; 6) «Se me ha caído aquesta botella i se me ha caído», i 7) «Hola, bon dia. Em dic Rubén».

	Component discursiu	Lèxic i morfosintaxi
Funció de gestionar la comunicació		
<i>Noia que saluda</i>	1	1
<i>Senyora que agraeix</i>	0	1
<i>Noia que respon</i>	1	1
Funció de regular l'acció		
<i>Nen que vol caramels</i>	1	0
<i>Nena que no arriba al prestatge de la llet</i>	1	0
Funció d'informar		
<i>Noi a qui s'ha trencat una ampolla de vidre</i>	0	0
Funció de demanar informació		
<i>Nen del parc infantil</i>	0	1

Total: 8 punts

4. Interacció oral

Exemple 1 (comença l'ensenyant). «Hola, bon dia?», «Hola, bon dia», «Digues? Què vols?», «Al matí, ha vingut un carter i no t'ha enconrat i m'ha deixat un paquet per tu i me diu que te l'entregui», «Aquest matí te l'ha portat?», «Sí», «I has hagut de pagar?», «Sí, un euro», «Ara te'l donaré. Moltes gràcies, m'has fet un gran favor», «De res». Total: 3 punts.

Exemple 2 (comença l'alumnat). «Hola, vinc a portar un paquet!», «Un paquet? Quin paquet?», «L'ha portat un carter», «Un

carter t'ha portat un paquet per a mi?», «Sí», «I a quina hora te l'ha portat?», «Al matí», «Has hagut de pagar?», «No», «Moltes gràcies, m'has fet un favor, l'estava esperant, jo, aquest paquet», «No passa res». Total: 2 punts.

Exemple 3 (comença l'alumnat). «Hola, bon dia», «Hola, bon dia», «Aquesta bossa m'ha portat a la meva porta», «Qui te l'ha portat, aquest paquet?», «Un senyor», «I a quina hora te l'ha portat?», «A les dotze i mitja», «I has hagut de pagar?», «No», «Moltes gràcies, m'has fet un gran favor», «De res». Total: 1 punt.